

'Αγώνες, πού σ' ἐμάχημε του δρόμου των ἡ χάρις
 κί δὲν ἔμπορῶσαι χερσοῖσά 'σὸ τρέξιμο νά πάρης,
 'Αγώνες, πού ἀρακιδίλιζαν τὰ κατὰ φρίνη βρια
 πού θλάκ του δορακιδίζοντες τὰ σκίλη τὰ πλώρια.
 'Αγώνες, πού συνήψημεν μὲ τοὺς λαοὺς φίλικν,
 πού μὲ τοὺς Ὀδύγηρου καὶ λοιποὺς περνοῦσε ντελμπεντρίκα,
 κί ' ὁ Γούσκος μὰς ἐδόξασι μὲ τὴν σφαιροβόλιαν
 κί ' ὁ Γακρέτ 'ηλεγάρφης γι' αὐτὸν εἰς τὴν Ἀμερίκκ
 πῶς τῆ: Ἐβρώπης ἑκαστον εἰνήκεν Βασιλείων
 κί ' ὁ Γακρέτ τὴν ὄρηλιον.

'Αγώνες, ὅπου δίνουμε 'στους ξένους κί γινακίδες
 κί ' ὁ Πατριὸς Μητρόπουλος μίς 'στὴν πολλῆ μὰς πρέλλκ
 στεφανηρόρος νικητῆ: ἰδείθη 'στους χαλκαίδες
 κί ' ἐκ τῆς χαρᾶς ἐσχίσθηκν κί κίμπουσα κἀπέλα.
 'Αγώνες, πού 'σὸ πῆλαγος τῆς κούρλας πελαγόνες,
 πού μὲ σουραύλια 'πῆξιμε γοροῖς τῆς Ἀντιγόνης,
 κί ' ἔτριξε τὸ φιλόλογον κί λόγιον ἀσκήρι
 ν' ἀκούση τὸ π ἄ β ο ὐ γ ἄ δ ἰ κί ἰων τὸναι εἶδη,
 πού φάμακ δὲ τοῦ Σοφοκλῆ μ' ἐνα ραβδί 'σὸ χέρι
 τὸν Μιστριώτῃ 'γύρευε κί τὸν Βασιλαριδίον.
 'Αγώνες, πού κί ' ὁ Σοφοκλῆς πῆξιε τὸ τσιρβίλο του,
 πού τῆς φλογίρας μουσικῆ μὰς ἔτριψεν ἀρίστη,
 κί ' ὁ Μιστριώτης ἔβγαλε 'σὸ πῆλο τοὸ κἀπῆλο του,
 ἐκ μέρους δὲ τοῦ Σοφοκλῆ τὸν κόσμον εὐχαρίστη.

'Ακτις ἡλίου—ἄντι ντῆ,
 τύφλοις εἰ καθε κουεντῆ.—
 Μὰς εἶπανε πολλὰς φοραῖς ἀρχαίως μαρκαλιθῆδες
 τὸν διαβόλο τὸν πῶς τραβῶν μ' ἐμάς οἱ Σοφοκλιθῆδες.
 'Αντιτύπη δ' ἐπὶ γῆ
 —σπάσει τῆς Λαμπρῆς ταυγά—
 ἔπισσε πανταλοθῆς
 —τρεῦ! νὰ πῆς νὰ μοῦ χαθῆς.—

Φ.—'Αγώνες, πού δὲν ἔπαισαν νὰ ρεῖδον 'στὴν δουλειά
 τὰ τέικνα τὰ λαορῆλῆ του ὄρωντος Βασιλιθῆ,
 'Αγώνες, πού κί ' οἱ Πρίγκκιπες 'γένηκαν μ' ἑλους ἴσοι
 κί ' ἀγῶνας ἠγωνίσθησαν μακροῖς μ' ὕπερανθρώπους,
 κί τὴν ἄναι δίκαιον τὸ κράτος νὰ ψήριση
 ἄρῶν ἐπιχορηγήσιν γιὰ τὸν παιδιῶν τοὺς κόπους.
 'Αγώνες, πού παντοδραπᾶς ἰδείθημεν πρεσβείας,
 'Αγώνες, πού κί ' ὁ Βασιλεὺς μὰς ἤθεε τῆς Σερβίας
 μίς 'στῆς τρικοῦστρεταῖς γιορταῖς τῆς νέας Πασχαλιᾶς
 νὰ παρη τὴν Μαρία,
 ἀλλ' ἔβρινε 'σὸ κρύα

κί ' ἔφαγε τὴν χυλόπητα ὁ Σέρβος Βασιλιθῆς.
 'Αγώνες, πού 'στὴν θείαν του Σακίλῆ ἰδουμένητο
 κί ' ὀλοι τοῦ Σέρβου 'φῶναζαν εἰς σύμμαχός μὰς ζῆτω, »
 'Αγώνες, πού γεραιόταται σφρηγῶσα νεολία,
 κί ' ἔμειε μὲ τὸν Ὀβρίνθιτς τὸν νέον Βασιλιά
 ὁδὸ μῆρικᾶ θὰ κάνωμε τὴν γῆν τὸν Μακιδόνων,
 κί ' ἀπλόνωνας φερῶνὰ πλατιὰ τὴν καθε μίς ἀρίδα
 μοναχᾶ μὲ τὸ Στατίον τὸν διεθῶν Ἀγῶνων
 θὰ γάψομεν τὴν ἐκλεκτὴν του λέντος μερίδα.
 'Αγώνες, πού 'στέρῶσανεν οἱ Μακιδόνες οἱ
 τὰ δύο διαδῆματα,

'Αγώνες, πού θὰ πάρωμε μὲ μῆρα καὶ τὴν Πόλι
 μὲ δρόμους καὶ πτόματα.
 'Αγώνες, ὅπου 'φῶναζαν οἱ καθε ξίνο ἀφύγε, »
 'Αγώνες, πού μὰς 'φουσκῶσαν μὲ φέμακα καὶ κούραις,
 ὅπου κί ' ὁ Σέρβος Βασιλιθῆς 'στὴν Ἀντιγόνῃ πῆγε
 κί μίτε ὁδὸ δὲν τοῦρῶσαν βραχιαῖς Ἑλληνοκούραις.
 'Αγώνες, πού κρατύνεται τὸ κράτος τὸν γιγάντων
 καὶ πνευμ' ἀρχαίον ἐλαβε καὶ νέον φῶς ὕφανον,
 πού κί ' ὁ πολὺς Συμβίβασιμὸς τελειώνει τέλος πάντων

κί ' ἴσως μὰς φῆξε 'γρήγορα κανένα νέον δαιμόνιον.
 'Αγώνες, πού τὰ βέλτισια κί ' ἐγὼ προαναγγέλλω,
 'Αγώνες, πού τὸ ξύλο μου μὲ τὸνα χέρι πῆνω,
 'Αγῶνες ἀπαρμῆλλοι, πού λαχταρῶ καὶ θῆλω
 γυνικιακὴ ἀναρρίχσιν 'στὴν μάχη σου νὰ κάνω,
 κί ' ἀργάζωνται ἀλύπητα τὸ ὄλλιο του τομάρι
 ν' ἀνασπῶσιν ὀνάτα μὲ σίνα τὸ γοῦρᾶ:
 Ἐζῆτω τὸν Σέρβων κί Ρωμηῶν, ζῆτω κί τὸν Ἀγῶνων
 τὸν πάππων, τὸν πατῆρων μὰς, κί ' ἡμῶν τὸν ἀπόγονων.

**Νέος Μαραθωνοδρόμος,
 πού δὲ πᾶναι κρύος τρέμος.**

'Ἡθῆλιος κί ' ὁ Φασουλιθῆ, τὸ ξύλιον κωθῶνον,
 νὰ διατρέξῃ κατ' αὐτὰς πεδῶς τὸν Μαραθῶνιον,
 ἀλλ' ἔμους μῆλις ἔβρασε κοντὰ πρὸς τὸ Πικέριμ
 τὸν ἔπιπαιε μὲ θέρμα,
 κί ' ἔβρινε σὰν σουδαρίον ἡ σχιμῶνον μούρη του
 κί ' εὐθὺς ἐτηλεγράφησε νὰ στεῖλουν τὸ γαῖθουρι του.
 Κί ' ἀνέθη μὲ κομῆφντα 'στὴν ἔνον του πολλῆν
 κί ' ὅταν πρὸς τὴν Ριζάριον εἰσέμωσε Σχολῆν
 ὁ Περικλέτος πύραυλον ἔτριψε βροντιώδη
 κί ' ἀμέσως ἔλας ὁ ντουκιᾶς ἠγωνίσθηκε 'σὸ πῶδι,
 κί ' εἶπεν ὁ Φασουλιθῆ
 ἀμαρῶς κί ' εὐσταλιθῆ.

« Ἡ Ρωμηροσύνη σήμερον πρὸς τοὺς ἀστέρας ἀφεται...
 ἔφημας τὰ π α υ τ ὸ κ α σ τ ρ ο... νικῶμεν πρῶτοι... χαίρειν.
 Εἶπα κί ' ἐγὼ μὲ δάκρυα τὸν τόπο μὰς τὸν ἄγιο
 κί μῆλις ἔβην ὄπ' ἐκεῖ μὲ ζῆτω καὶ μὲ σμάρπα
 ἡ Δίεξα καταπόδι μου μοῦ 'φῶναξε «κουράζω»
 κί ' ἐκόντευα 'σὸ τρέξιμο νὰ σκάσω τὴν γαῖθάρα.
 Θαρροῦσα μῆρὸς καὶ πῆσω μου πῶς γιγαλοῦν στρατιοκῆ,
 ἄνδρες καὶ γέροι κί ' ἔβηθοι, γυναικαῖς, γυναικοκῆπαιδα,
 παππῆδες καὶ Συνοβιοὶ μὲ σηκωμένοι ράσσα,
 κί ' οἱ καλοδοῖ κί ' οἱ φρόνιμοι κί ' ἡ Ρωμηροσύνη πῆσα.
 Μὰ τέλος πάντων ἐπ' αὐτῆς τῆς περρωτῆς δρομάδος
 νικῶσας τὸν Μαρθῶνον,
 ἐντὸς μίᾶς διήσυας καὶ πλέον ἐδομαδῶν
 τὸν μέγαν Μαραθῶνιον.

Κί ' ὡς Μαραθῶνος Ἀγγελοῦς σὰς λέγω παραχρησμᾶ
 δεῖ τὸν τύμβον τὸν σεπτόν κανεῖς δὲν κηλιθῶναι,
 πῶς ἐκεῖ πέρα κί ' ὁ Σκουῖς ἔχει σπουδαῖον κτήμα
 καὶ βγαίνει πρῶτος Βουλευτῆς καὶ δίγως τὸ Κορδόν.
 Πρὸς τοῦτους ὅμως μᾶθετε, γιγαντομάχων πλήθη,
 'στους τερνωῖον κατοίκους του πῶς αἰμ' ἀρχαίον ρεῖε,
 λεπροκομῶν δὲ λαμπρὸν ἐσχάτως ἀνδρῶθῆ
 κί ' εἰς τοῦτο συμμαχίζονται πολλοὶ κασιδιάρηοι.
 Ὅπου δ' ἰβρόντα πάσχομας ὁ τὸν Ἐλληθῶν Ἀρης
 κί ' οἱ πρόγονοι κατήσχομας τὰς Πετρικαῖς κιάδρας,
 μετὰ μεγάλῃς μου χαρᾶς αὐτότητος μάρτυς εἶπα
 πῶς βασιλεύει σήμερον ἡ λέπρα κί ' ἡ κασιδιά,
 καθὼς σὰς τόπω κί ' ἄλλοτε, καθὼς καὶ σὲς τὸ ξέρετε...
 ἔφημας τὰ π α υ τ ὸ κ α σ τ ρ ο... νικῶμεν πρῶτοι... χαίρειν!
 Εἶπεν αὐτὰ τὸ σύντομα κί ' ἔπιπρε τὸ γαῖθουρι
 καὶ τέλεισε 'σ' ἄγουρι,
 καὶ τῆτριψε μὲ βάλισμα καὶ λάβια ν' ἀνασπῶν
 μῆκως τὸν Μαραθῶνιον ντακῶτο ξανακάνῃ.

**Τελευταία ὄρα
 μὲ μεγάλην φῶρα.**

Τὸν νικητήριον χορὸν καὶ σὺ, «Φωμῆθ» μου, σφῆ...
 τὸν δρόμον τὸν περιδοξόν, πού χῆλιος δρόμους κάνει,
 Ἀμακρονώπης κρατῶς, ὁ Λ ο ὐ η ς τὸν ἔπιπρε,
 κί ' ὁ ἄλλῃρον τὸ Στατίον φρενήρες ἔβριμᾶν.
 Ἔγνωνος Πινδάρου σήμερον ὁ Λ ο ὐ η ς ἀς ἀκούση...
 Ζῆτω τὸν Γίνος, ὁ Λαός, τὸ Στίμιμ, τὸ Μαρροῦε.